

Pihl, Allan Rise med *P. Schade Poulsen* som suppleant.

Komiteen vedrørende indretning af sundhedstjeneste på arbejdspladser: *A. Vejlbj. Allan Rise* var stedfortrædende medlem¹⁾ med *Mogens Due* som suppleant. *Thomas Nielsen* var stedfortrædende medlem.

Komiteen vedrørende arbejdstiden: *Erik Dreyer. Allan Rise* var stedfortrædende medlem med *W. Elmquist* som stedfortræder. *Chr. Larsen* var stedfortrædende medlem.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses over for generalsekretæren mod beskikkelse af nogen af de delegerede på konferencen, behandles af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en indsigelse eller ikke mener at kunne tage en sådan til følge, er dens afgørelse endelig. Finder komiteen eller blot et af dens medlemmer derimod, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes af plenarforsamlingen.

Der var på konferencen rejst følgende indsigelser:

1. Indsigelse mod repræsentanterne for det nationalistiske Kina („Formosa-regeringen“). I sin rapport fremhævede komiteen, at situationen ganske svarede til den, der havde foreligget ved de foregående konferencer. Indsigelsen afvist enstemmigt af komiteen under hensyn til, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i De forenede Nationer fortsat var uafklaret. Komiteen henviste herved til, at De forenede Nationers generalforsamling den 24. september 1957 vedtoges en resolution, i henhold til hvilken spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanter fra det nationalistiske Kina eller optagelse af repræsentanter fra Den kinesiske Folkerepublik ikke vil blive behandlet på De forenede Nationers 12. ordinære møde.

2. Indsigelserne mod arbejderrepræsentanterne fra Den sydafrikanske Union, Italien, Frankrig, Chile og Spanien blev enstemmigt afvist af komiteen.

3. Indsigelse mod regeringsrepræsentanterne for Ungarn.

Indsigelsen, der var nedlagt af arbejdsgiverrepræsentanterne fra Frankrig, Japan, Storbritannien, De forenede Stater og Uruguay, støttedes på de konklusioner, som den af De forenede Nationer i henhold til generalforsamlingsresolution af 10. januar 1957 nedsatte specielle komité om Ungarns-problemet var nået frem til i sin rapport vedrørende begivenhederne i forbindelse med Sovjetunionens væbnede intervention i oktober 1956. I rapporten, der godkendtes af generalforsamlingen, udtales bl. a., at der efter nævnte intervention ikke længer eksisterer en repræsentativ regering i Ungarn.

Komiteen kunne under drøftelsen af indsigelsen ikke nå til et enstemmigt resultat. Et mindretal, bestående af regeringsrepræsentanten, henviste til, at arbejdskonferencen i tidligere tilsvarende tilfælde af indsigelser mod regeringsrepræsentanter havde afvist disse under hensyn til, at spørgsmålet var indbragt for det politiske organ — Folkeforbundet og De forenede Nationer — samt til, at De forenede Nationers generalforsamling den 10. december 1957 vedtog ikke at tage stilling til spørgsmålet om udelukkelse af de ungarske regeringsrepræsentanter.

Et flertal bestående af arbejdsgiverrepræsentanten og arbejderrepræsentanten, anførte, at der ikke var nogen analogi mellem behandlingen af de tidligere tilfælde, hvor der var rejst indsigelse mod regeringsrepræsentanter, og nærværende sag, hvor Sovjetunionen, som det var klart dokumenteret gennem FN's rapport, havde frataget befolkningen i Ungarn mulighederne for frit at vælge sine repræsentanter og sin regering. Flertallet opfordrede på grundlag heraf konferencen til at underkende fuldmagterne. Da indsigelsen kom til behandling på konferencens plenarforsamling, blev forhandlingen og afstemningen præget af den skærpelse af de politiske modsætninger, som skyldtes den netop indløbne meddelelse om henrettelsen af bl. a. den tidligere ungarske regeringschef Nagy. Ved afstemningen stemte 142 for og 48 imod indsigelsen, medens 29 afholdt sig fra at stemme. Der var således opnået det nødvendige $\frac{2}{3}$ flertal for at tage indsigelsen til følge.

¹⁾ Et stedfortrædende medlem har ret til at tage ordet i komiteen, men har normalt ikke stemmeret, jfr. ILO's forretningsordens artikel 56.